

>> NÉZZÜK EGYÜTT...

Auguste Rodin szobrait!

Ebben a Szitakötő-számban a bábszínész mozgatta bábokkal mint színpadi szereplőkkel is találkozhatasz. A szobor, a bábhoz hasonlóan, minden oldalról látható, térbeli elem, a művész minden nézőpontból kidolgozza, körüljárhatóvá teszi művét.

Auguste Rodin (ejtsd: ogüszd roden) 1840-ben Párizsban munkáscsaládba született, apja rendőrségi írnok volt. A kisfiú jobbra kíváncsiskodva, önművelés során szerezte ismereteit, tízévesen kezdett rajzolni. Aztán művészeti középiskolába járt, ahol tökéletesítette rajz- és festő-tudását. Háromszor jelentkezett művészeti egyetemre - sikertelenül. Bár csalódott volt az elutasítás miatt, rendületlenül dolgozott tovább, a képzőművészeti tanulmányok helyett az iparművészet felé fordult.

Éveken át dolgozott kézműves mesterként, építészeti díszítményeket készített. Ebből szerényen meg tudott élni, s mellette saját művészeti elképzeléseit is megvalósította: szobrokat alkotott. Idővel sikeres művész lett, több segéd is dolgozott a műtermében. A szobrászatban (ahogy a

festészetben is) gyakori, hogy a nagy művészek segédei végzik a munka előkészítő lépéseit, persze a mester tervei alapján.

A szobrász többféle anyaggal dolgozik, faraghat különféle kőzetekből (például márványból), fából vagy mintázhat képlékenyebb agyagból, ilyenkor a formát „felépíti”, nem kifaragja egy tömbből.

Rodin általában rajzos vázlatok alapján dolgozott, agyagból mintázta szobrait, végül bronzöntvényt készített. Te is szoktál agyagból vagy gyurmából formákat, figurákat alkotni? Netán keményebb anyagból, fából szobrot farigcsálni?

Auguste Rodin egyik legismertebb alkotása a *Gondolkodó* című szobor. A mű egyik változata önálló köztéri szoborként Párizsban látható, de *A pokol kapuja* című hatalmas kompozícióban is szerepel, amelyen a művész 37 éven át, egészen haláláig dolgozott. Egy új múzeum bejárata lett volna a mű, amely végül soha nem épült meg, így Rodin kapuja befejezetlen maradt. A *Gondolkodó* testtartásán látszik, hogy az alak gondolataiba merülve tudomást sem vesz a külvilágról, mert nemcsak gondolkodik, hanem gondok is terhelik.

A fiatal férfit ábrázoló *Bronzkor* - Rodin más műveihez hasonlóan - már elkészültekor vitát gerjesztett a műértő közönség körében. Az alak olyannyira élethű (és nem hibátlan szépségű, ahogy a korban megszokták, sőt elvárták), hogy a művészt megvádolták: nem is az agyagból megmintázott figurát öntötte ki bronzból, hanem egyenesen a modellt álló fiatal katona testéről vett lenyomatot.

A vádakat a művész az alkotás közben készült fényképekkel cáfolta.

A *Calais-i polgárok* című szoborcsoport is különleges alkotás. A szobrász Calais (ejtsd: kálé) város felkérésére készítette a bátor városlakók emlékére, akik a középkorban otthonuk megmentéséért életüket áldozták az angol király elleni harcban. A hős polgárokat Rodin elesett, meggyötört alakokként ábrázolja, kezük, lábuk eltúlzott méretű. A hatalmas lelki terhet cipelő figurák eleinte nem arattak osztatlan sikert a megrendelő városvezetők körében. Úgy gondolták, a művész nem volt elég tisztelettudó a megformálásban. Szép lassan mégis megszokták a szenvedést is megmutató figurákat, és mára Calais büszkesége lett a szoborcsoport.

Ismeresz a környezetedben köztéri szobrokat? Melyik a kedvenced?

